

DEN
NORSKE
OPERA
&
BALLETT

BALLERINA

EN OPERA AV SYNNE SKOUEN OG ODA RADOOR

KJÆRE PUBLIKUM

1 *Velkommen til urpremieren på Synne Skouen og Oda Radoors Ballerina!*

Det er en stor glede å kunne presentere denne splitter nye operaen skapt av et svært kompetent musikalsk og kunstnerisk team. Gjennom flere tiår har komponist Synne Skouen vært en sentral skikkelse i norsk musikk og kulturliv. Sammen med librettisten Oda Radoor står hun bak en sterk opera basert på sin far Arne Skouens skuespill med samme navn fra 1976. Jonas Forssell vært deres dramaturgiske konsulent underveis i prosessen, og regissør Hilde Andersen, som har lang erfaring med nye verk, har sammen med lysdesigner Ingrid Tønder og scenograf og kostymedesigner Bård Lie Thorbjørnsen, satt operaen i scene.

Ballerina er et resultat av prosjektet «Verker underveis», som ble arrangert i samarbeid med Norsk Komponistforening og støttet av Anders Jahres Humanitære Stiftelse. Arbeidet ble bestilt av min forgjenger Per Boye Hansen. Å finne interessante og utfordrende måter å utvikle ny opera er avgjørende for kunstformens vitalitet, og jeg ser frem til å fortsette det viktige arbeidet med å bestille og bringe nye verker til live. Med *Ballerina* håper jeg at du vil oppleve hvor spennende, gripende og relevant opera fra det 21. århundre kan være.

På scenen står en fantastisk gruppe sangere, som har den kompetansen som skal til for å virkeliggjøre et nytt verk på scenen. Silje Marie Aker Johnsen, Hege Høisæter, Dagfinn Andersen, Håvard Stensvold, Tone Kummervold og Vigdis Unsgård har gått inn i denne oppgaven med varme og talent.

Orkesteret består av ti dyktige musikere, som etter komponistens ønske fremfører verket uten dirigent. Bjarne Sakshaug hatt en avgjørende oppgave med å lede dette musikalske samarbeidet i innstuderingsfasen.

Ballerina inngår som en del av Ultimafestivalens program – og vi i Nasjonaloperaen verdsetter dette samarbeidet høyt.

Jeg håper du vil sette pris på denne unike muligheten til å være til stede under fødselen av en opera laget for vår tid!

Annilese Miskimmon
Operasjef

MUSIKK _____ Synne Skouen
LIBRETTO _____ Oda Radoor, basert på Arne Skouens teaterstykke
MUSIKALSK INNSTUDERING _____ Bjarne Sakshaug
REGI _____ Hilde Andersen
SCENOGRAFI OG KOSTYMER _____ Bård Lie Thorbjørnsen
LYSDESIGN _____ Ingrid Tønder
PRODUKSJONSDRAMATURG _____ Jonas Forssell
URPREMIERE _____ 8. september 2017, Den Norske Opera & Ballett, Scene 2

ROLLER

EDITH _____ Hege Høisæter
MALIN _____ Silje Marie Aker Johnsen
AUDUN _____ Dagfinn Andersen
BIRGER _____ Håvard Stensvold
HANNE _____ Tone Kummervold
RUTTA _____ Vigdis Unsgård

PRODUSENT _____ Jan Helge Trøen
INSPISIENT _____ Mari Skyberg

MUSIKERE

FLØYTE _____ Øyvind Håvik
KLARINETT _____ Anne-Sofie Halvorsen
FAGOTT _____ Eline Solum Gran
TROMBONE _____ Ingebjørg Bruket
SLAGVERK _____ Anders Kregnes Hansen
FIOLIN _____ Maciej Frajczyk
BRATSJ _____ Hanne Søbye
CELLO _____ Vojtech Novak
BASS _____ Eric Nilsson
PIANO _____ Bjarne Sakshaug

HANDLING

3

Dette har skjedd: *Birger og Edith har to barn, Audun og Malin. Malin er i sin egen verden, og foreldrene får ikke kontakt med henne. Etter hvert blir hun sendt til en institusjon. Edith blir syk, og må også legges inn. Da hun kommer ut, henter hun Malin for å bo på en gård oppe i en liten fjellbygd. Der bor de to alene.*

Birger lar det skje, men blir boende med sønnen Audun i byen. Malin knytter seg til naturen rundt seg, og trær og steiner blir hennes venner. Familien er splittet, og barna vokser opp hver for seg.

Nå er barna blitt voksne, og foreldrene begynner å bli gamle.

SCENE 1 Malin drømmer om en stor fugl som jager henne opp på fjellet. Der ligger det en dam, og dammen sier at hun kan hoppe opp i ham, og flykte gjennom hullet i andre enden av dammen. Da vil hun komme hjem til sengen sin igjen. Malin hopper.

SCENE 2 Men Malin kommer ikke hjem, hun våkner opp på et hotell. Moren Edith forsøker å roe henne. De er på hotellet fordi mamma har vært hos ørelegen, og nå skal Rutta komme, hun som passet Malin da hun var liten.

SCENE 3 Værelsespiken Hanne kommer inn døren og kjenner igjen Edith fra da

han danset i *Svanesjøen*. Tankene som sier nei våkner i Malin og tar over, og må spyles ned i do.

SCENE 4 Rutta kommer, og minnene fra da Malin og Rutta var sammen, vekkes til live. Rutta forteller om den store fuglen som skremte en hest så den skadet seg og måtte skytes. Edith blir skremt, og minnet på at hun og Malin også deler en fortelling om en fugl.

Edith foreslår at Rutta skal flytte tilbake til dem igjen, og tilbyr å kjøpe nabogården ved siden av og gi den til Rutta, slik at Rutta kan bo der sammen med Malin når Edith blir for gammel. Før Rutta rekker å svare på det over-

raskende tilbudet, forteller Edith eventyret om Den store fuglen og Dammen.

SCENE 5 Malin drømmer om tankene som sier nei.

SCENE 6 Birger og Audun forsøker å overtale Edith til å sende Malin på institusjon igjen. Edith vil at de heller skal kjøpe nabogården og la Rutta overta den og Malin.

Malin skriker, og i det skriket blir Birger og Ediths mørkeste ønske levende igjen. Birger nekter for at han noen gang har ønsket at Malin ikke levde. Audun får endelig bekjenne

skammen han har båret livet gjennom. Rutta vil ikke overta ansvaret for Malin og går sin vei.

SCENE 7 Edith forteller om Malins verden og Audun kjenner den igjen fra da Malin var liten. Han innser også at han ikke kan flytte sammen med Malin på morens premisser. Birger, Edith og Audun skriker til hverandre, og Malin blir skremt.

SCENE 8 Værelsespiken Hanne kommer og ser Edith og Malin. Edith har blitt helt omsluttet av Malins verden; hun tar datteren med seg og de hopper ut i dammen.

SAMSTEMT OG USTEMT

5

Fra hun var fire år har autisme vært en del av Audun og Malin. Synne Skouens liv. Nå har hun skrevet en opera om det ustemte i oss alle – i nært samspill med librettist Oda Radoor og regissør Hilde Andersen.

TEKST: HEDDA HØGÅSEN-HALLESBY

– Som musikkdramatiker er man alltid på jakt etter et tema for en opera. I lang tid lette jeg etter en historie fra samtiden som ikke ville slutte å fascinere meg i de årene jeg skulle komponere. Og plutselig så jeg den – rett foran nesen min.

Skuespillet *Ballerina* er skrevet av Synnes far, journalist, forfatter og filmskaper Arne Skouen, og hadde sin første premiere ved Nationaltheatret i 1976, i Edith Rogers regi. Få andre norske dramatiske verk fra det 20. århundre kan vise til en liknende suksess.

Ballerina har blitt oversatt til 14 språk, og blitt oppført på en rekke scener i Norge og over hele verden. Men komponistens forhold til dette

materialet går lenger tilbake, og er enda nærere. Stykket handler om en ung, autistisk jente, Malin, og hennes familie. Synne har selv en autistisk lillesøster.

– Jeg ville ikke lage scenemusikk til min fars verk, men skape det som opera, som har en annen lovmessighet enn et teaterstykke har. Regissør Hilde Andersen, som jeg har samarbeidet med i flere tiår, pekte meg da i retning av Oda Radoor – og takk og pris for det!

Med en mor som jobber på snekkerverkstedet, har Oda har praktisk talt vokst opp i Operaen. I tillegg har hun lang fartstid i teaterverdenen som dramaturg, dramatiker, produsent og

regissør, men hun hadde aldri tenkt at hun skulle skrive operatekst. Etter et intensivkurs i libretto-skriving i regi av «Verker underveis», gikk hun i gang med å legge til rette for at A. Skouens drama kunne bli til S. Skouens opera.

– Jeg har anstrengt meg for å tenke enkelt, forteller Oda, – for å gi plass til musikken.

ET EGET KUNSTVERK

Synne innrømmer at det hendte hun var skeptisk til Odas endringer. Hva ville faren sagt? Det var da dramaturgen Jonas Forrsell, som har fulgt og støttet prosjektet fra idéstadiet, ga henne et

uvurderlig råd: «Du måste gå ännu längre, Synne!» Det gjorde hun, og Oda fikk spillerom.

– Min fars stykke er én ting, men Oda har med sin libretto skapt et eget kunstverk. Det er selvsagt noe jeg som komponist har forholdt meg til, forteller hun.

Uten å kjenne hverandre fra før, dro Oda og Synne på hyttetur sommeren 2011. Der leste og diskuterte de *Ballerina*, teksten, tematikken og felles erfaringer.

– De fleste familier har en som er annerledes, på en eller annen måte, sier Oda. Kommer det da noen fremmede inn i en situasjon som ellers var hyggelig,

kan man oppleve å bli litt brydd. Noe blir vanskelig – vi blir vanskelige. Det samme skjer idet værelsespiken Hanne kommer inn på hotellrommet til Malin og moren i begynnelsen av stykket. Hanne er oss – hun er den som kommer utenfra og ser noen som ikke oppfører seg slik det skal, noe ukontrollert. Det er naturen og den er ikke bare er pen, den er litt stygg, faktisk, litt svart.

FORELDRESKAPETS FORTVILELSE

Malin og moren Edith står i et symbiotisk forhold, et nært og tett bånd av følelser, kommunikasjon og tillit. Da Malin ble for mye for familien og sendt på institusjon, ble Edith syk av det.

- Mange av oss har vært igjennom tilvenning i barnehagen og hørt lyden av barnet som gråter når vi går. Ediths valg er hundre ganger verre, sier Synne.
- Alle med et funksjonshemmet barn konfronteres med det: Skal man ha barnet hjemme eller overlate det i samfunnets varetekt?

Selv om moren tror hun gjør et aktivt valg idet hun tar Malin med seg, er det snarere en dyd av nødvendighet for henne selv.

- Det er ikke mulig for henne å leve uten, forklarer Hilde. – Dette stykket handler i høy grad om morens psykologi, om morsbindingen og den uforbeholdne kjærligheten.

Samtidig er moren barnets rake motsetning. Edith er tidligere ballettdanser i Nasjonalballetten, kjent for sin

tolkning av svanen i *Svanesjøen*. Hun representerer disiplin og kontroll, mot den ukontrollerte autisten, som har beskrevet seg selv som «ustemt». Likevel har både Edith og eks-mannen Birger planer for det barnet som ikke vil la seg planlegge. Denne spenningen mellom det kontrollerte og det ustyrlige har regissøren vært opptatt av å fremstille på scenen:

- Det er en sterk motsetning mellom kultur og natur i dette stykket. Selv om man prøver å disiplinere og forme naturen, med de beste intensjoner, slik Edith forsøker med Malin, så blir dette en måte å oppnå kontroll på.

Malin og moren har utviklet et kodespråk som bare de forstår, og som baserer seg på disiplinen i ballettspråket. Ved å innta første eller andre posisjon, kan Malin konsentrere seg, tenke og snakke sammen med moren. Prisen er at de har skapt et rom få andre har tilgang til og som isolerer dem. Librettist, komponist og regissør gjenkjenner det allmennmenneskelige i dette.

- Som mor selv, vet jeg at vi har behov for å kontrollere barna våre. Det å se det frie levende barnet utfolde seg, kan være veldig utfordrende, sier Hilde.
- Hver enkelt scene i dette verket handler om hvordan vi vil kontrollere hverandre, hvordan vi strever mot å bygge noe sammen, samtidig som vi erkjenner at den andre har noe fremmed i seg, har sitt eget liv, sier Oda, og legger til:
- Dette er absolutt ikke en moralsk

opera om at det ikke går an å sende fra seg barnet sitt. Sannheten om hva som er best for Malin finnes mellom Edith og Birger, ikke hos hver og en av dem.

ORGANISK OPERA

Kommunikasjonen mellom familie-medlemmene, eller mangelen på den, gjenspeiler seg i Synnes musikk til operaen, skrevet for ti musikere og seks sangere på scenen, uten dirigent.

– Jeg ønsket å skape en form som helt og holdent hviler i regi, i kammermusikkens ånd, et reelt samspill uten styring «utenfra». Språket er noen ganger stakkato og uforutsigbart, mens andre ganger er det flyt – som reell kommunikasjon mellom personene på scenen.

Synne forteller om hvordan hun i utgangspunktet søkte inspirasjon i svane-sang, og lekte seg med Tsjajkovskij og Saint-Saëns.

– Men på et eller annet tidspunkt så tar det av, musikken begynner å leve sitt eget liv, fjerner seg kanskje helt fra utgangspunktet. Jeg har fokusert på å utvikle ulike karakterer, stemmemessig.

– Når vi snakker sammen, så utfyller vi jo hverandre, skyter Oda inn. – Dette bare en av måtene opera speiler virkeligheten på. I opera kan også den ytre og den indre verdenen gli over i hverandre, slik hotellrommet og Malins indre liv møtes her på en annen måte enn i teaterstykket. Fordi opera ikke er så bundet i sosialrealismen og i tillegg har et enormt emosjonelt potensial, er det verdens mest spennende sjanger å

skape nye ting i, påstår hun.

– Det er morsomt at et teatermenneske sier det, smiler Synne, – jeg pleier å si at opera er komponistenes hevn over teateret, der de hysjer dersom det er noe som overdøver ordet, mens i opera er liksom ikke ordet så viktig. Vi har villet skape noe hvor det visuelle, teksten og musikken er jevnbyrdige.

TILLITSFULL PROSESS

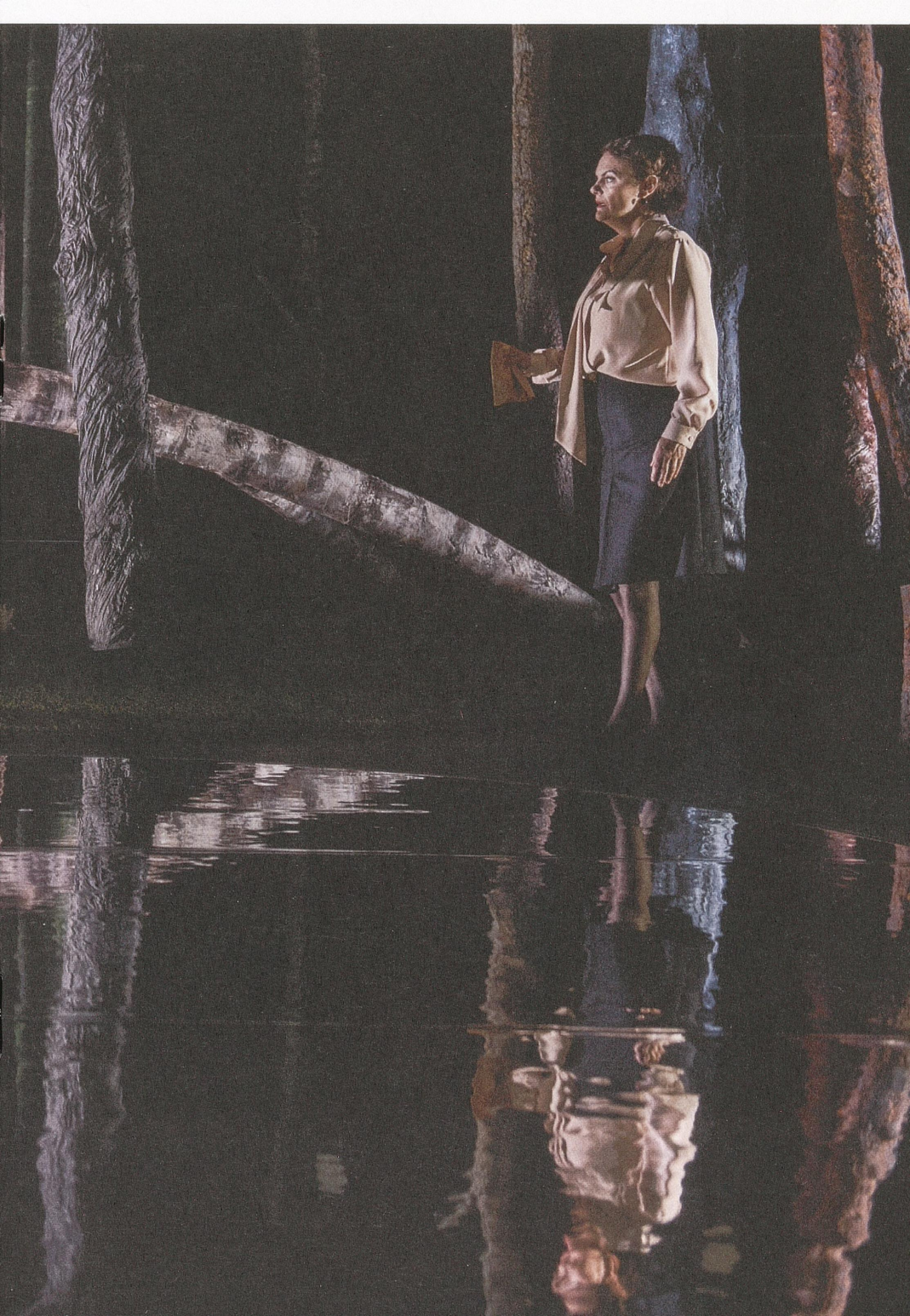
Hilde, Synne og Oda forteller om *Ballerina* som resultatet av en prosess preget av gjensidig tillit, fra idéstadiet til sceneprøver.

– Da vi startet opp igjen med prøvene nå etter sommeren, tenkte jeg at jeg aldri noen gang har kjent meg så fri i en prøvesal, forteller Hilde. – Mange ganger har jeg følt meg så styrt av detaljer og det perfekte, nå er jeg mye mer opptatt av å få fram emosjonene. Hvor sangerne står og går er ikke så viktig. Det er så mye mat i dette materialet, så mye rom for å stoppe helt opp og bare se hva som skjer mellom sangerne, hvordan de næres av dette. Jeg har jobbet med mange nye verk, men har aldri tidligere vært gjennom en tilsvarende prosess.

Synne sier det slik: – Jeg har aldri vært med på å skape noe som har vært viktigere for meg.

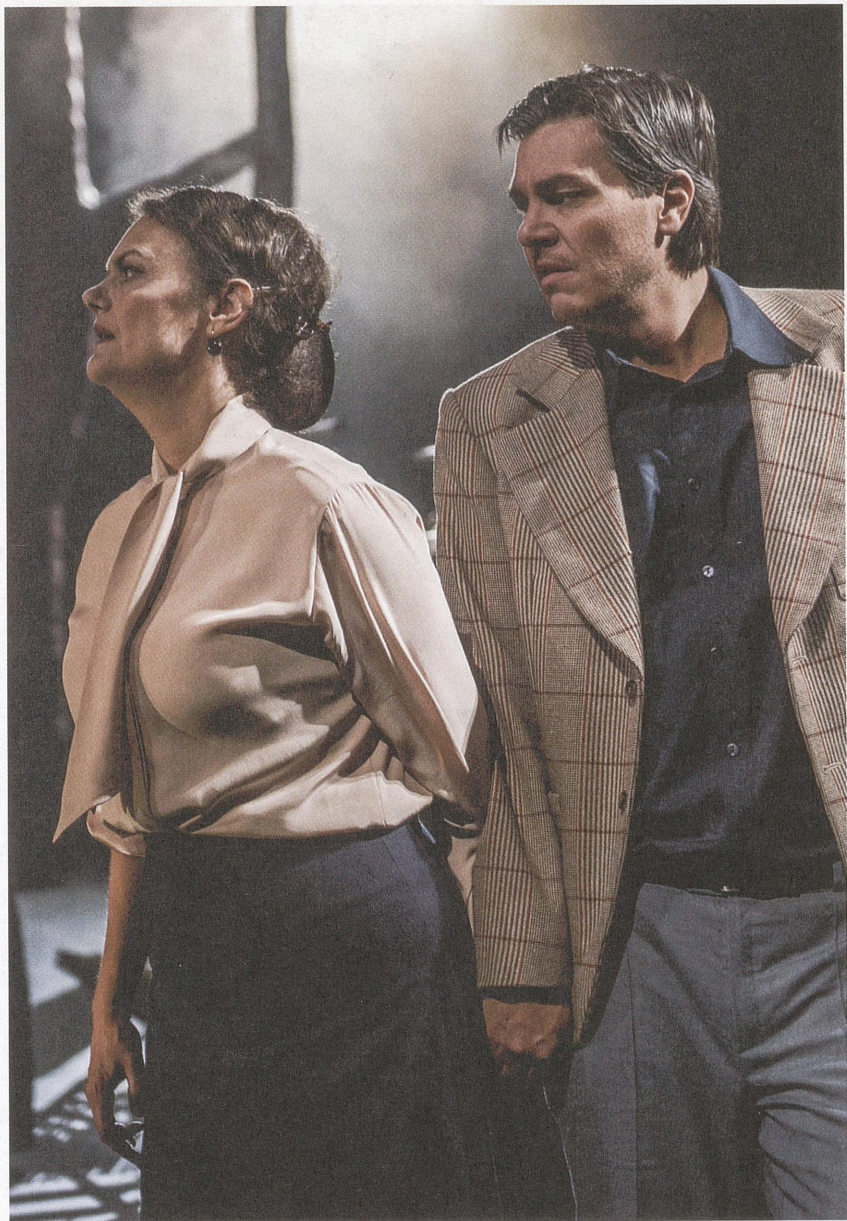

MALIN ——— Silje Marie Aker Johnsen
EDITH ——— Hege Høisæter

MALIN ———— Silje Marie Aker Johnsen
AUDUN ———— Dagfinn Andersen

EDITH ————— Hege Høisæter
BIRGER ————— Håvard Stensvold

EDITH ————— Hege Høisæter
 HANNE ————— Tone Kummervold

MALIN ————— Silje Marie Aker Johnsen
 RUTTA ————— Vigdis Unsgård

BIOGRAFIER

15

SYNNE SKOUEN ————— MUSIKK

Synne Skouen utdannet seg som komponist ved musikkhøgskolene i Wien og Oslo, og har også arbeidet som musikkskribent og redaktør. På nittitallet var hun musikk sjef i NRK P2, og ble også kultursjef der, før hun gikk tilbake til komponeringen.

Som komponist er hun kanskje best kjent for musikken til balletten *Volven* av Kjersti Alveberg, sist fremført i forbindelse med årtusenskiftet, i Operaen. De senere år har hun komponert musikk for Det Norske Kammerorkester, Telemarkskonsertar, ensemblet AKKU og bl.a. vært fremført ved Griegfestivalen, Fests spillene i Bergen, Ultimafestivalen, Stemmerettsjubileet i Kilden i Kristiansand og i DNO&B. Hun har også vært presentert med egne konserter i Wien og Sofia. I 2011 kom CD-en *Call-Notes*, som ble nominert til Spellemannspris, i kategorien «komponist». I fjor ble kabareten *Oslo tonen*, til tekst av Torgeir Rebolledo Pedersen, urfremført under Oslo Kammermusikkfestival. Skouen skrev også en av aktene til valgkampoperaen *Siv* for noen år siden. Hun har samarbeidet med en rekke sangere om ulike verk, som *Froskeprinsen*, en liten minuttopera som er tilgjengelig på hjemmesiden synneskouen.no.

Hun leder også Komponistforeningens musikkfaglige utvalg, og er spaltist i Aftenposten.

ODA RADOOR ————— LIBRETTO

Oda Radoor er dramaturg, librettist, dramatiker, satiriker, regissør og produsent. Hun jobber i krysningsfeltet mellom det klassiske

og moderne, ofte med eksisterende verk som underlag. Hun har samskrevet og regissert rapmusikalene *Tæsjern på Grønland*, og *Det bare er sånn*. I 2013 skrev hun skuespillet *Point of you*, som ble produsert i Øst-Jerusalem og spilt på Nationaltheatret. Hun regisserte og produserte i 2016 kabareten *Oslo tonen*, også med musikk av Synne Skouen.

HILDE ANDERSEN ————— REGI

Etter endt utdannelse gjorde Hilde Andersen seg tidlig bemerket gjennom samarbeidet med dramatiker Cecilie Løveid, scenograf Inghild Karlsen og komponist Synne Skouen. Av forestillinger kan nevnes *Vintaren rivnar* (Det Norske Teatret) og *Balansedame* (Den Nationale Scene). Hun satte også opp Skouen/Løveids opera *Dusj* for Fests spillene i Bergen, med Marianne Heske som scenograf.

Hilde Andersen har vært ansatt som regissør ved Den Norske Opera siden 1995. Her har hun bl.a. regissert *Glassmenasjeriet*, *Kassandra* og *Karmelittsøstre*. Av forestillinger hun har regissert ved andre teatre kan nevnes *Evita* (Rogaland Teater), *An Magrit* og *Which Witch* (Det Norske Teatret), *Carmen* (Musikkteatret i Trondheim), *Turandot* (Teater Hedeland) København, *Eugene Onegin* og *Maid of Norway* (Bergen Nasjonale Opera), *La bohème* (Oscarsborgoperaen), *Ulverock* (Den Nationale Scene), *33 Variasjonar* (Det Norske Teatret), *L'isola disabitata* (Den øde øya, DNO&B) og *La traviata* (DNO&B, turné). Hilde Andersen har også arbeidet med samtidsopera og hadde regi på urpremierene på Cecilie Ores *A – ein skuggeopera* (Ultimafestivalen) og på Ore/Moslets *Dead Beat Escapement* (DNO&B).

BÅRD LIE THORBJØRNSEN ————— SCENOGRAFI OG KOSTYMEDESIGN

Bård Lie Thorbjørnsen er en norsk scenograf og kostymedesigner, utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole. Allerede som student hadde Thorbjørnsen sine første oppgaver som scenograf. Som sin hovedoppgave i 2000/2001 skapte han scenografi for *Glassmenasjeriet* på Statens Teaterhøgskole (2001), *Beogradtrilogien* på Det Norske Teatret (2001) og *Mutter Courage* på Trøndelag Teater. Sistnevnte ga ham hans første nominasjon til Heddaprisen i klassen for beste scenografi/kostymedesign. Han ble igjen nominert til samme pris i 2003, for sin scenografi til Strindbergs *Dødsdansen* (Hålogaland Teater 2003), og han vant prisen i 2014, for sin scenografi og kostymedesign til Dürrenmatts *Besøk av gammel dame* (Trøndelag Teater 2014). I 2015 fikk han på ny Heddaprisen i samme kategori, da for scenografien til *Når vi døde våkner*, skapt for Trøndelag Teater i 2014. Blant øvrige scenografi- og kostymedesignoppgaver kan nevnes *Undset* for Nationaltheatret/Riksteatret i 2002, *Bikubesong* for Det Norske Teatret i 2003, *Juvikfolke* for samme teater året etter, *Benoni og Rosa*, som var Hålogaland Teaters åpningsforestilling i nytt hus i 2005, *Fruen fra havet* på Teatr Polski i Wrocław, Polen (2010) og *Fedra* for Trøndelag Teater 2013.

INGRID TØNDER ————— LYSDSIGN

Ingrid Tønder er utdannet scenograf, kostymedesigner og lysdesigner ved Royal Academy of Dramatic Arts i London. Hun har hatt scenografien på bl.a. *Lulu – Pandoras eske*, *Frøken Julie* og *Jeanne d'Arc* (Nationaltheatret),

og scenografi, kostyme og lys på *Morgon og kveld* (Nationaltheatret), *Den arabiske natta* (Det Norske Teatret), *Carmen* (Ringsakeroperaen), *Kjærlighet og sjalusi* (Operaen i Kristiansund) og *Dido og Aeneas* (Opera Sør). Hun har videre hatt scenografi og videodesign på *Hav* (Det Norske Teatret), scenografi og kostyme på *Evig søndag*, *Prinsessedramaer* (Trøndelag Teater), og *Kosmisk frykt* (Rogaland teater), og ansvaret for lysdesign på *La traviata* (Den Norske Opera) *Maria Stuart*, *Tro, håp og kjærlighet*, *Uskyld*, *Byggmester Solness* (Nationaltheatret), og *Frank*, *Skråninga* og *Bikubesong* (Det Norske Teatret), samt flere produksjoner for Grusomhetens Teater.

Ingrid Tønder fikk Heddaprisen for scenografi, kostyme og lysdesign for *Den arabiske natta*, og nominert til Heddaprisen i lysdesign for *Frank* og *Skråninga*.

HEGE HØISÆTER ————— MEZZOSOPRAN

Hege Høisæter var en del av Nasjonaloperasens solistensemble fra 2002 til 2016 og har tolket en rekke krevende roller innenfor et bredt spekter av stilarter – fra barokk via kjernerepertoar til urfremføringer. Blant disse finner vi Ottavia i *Poppeas kroning*, Herodias i *Salome*, Jocaste i *Oedipus Rex*, Aksinja i *Lady Macbeth fra Mtsensk*, Giulietta i *Hoffmanns eventyr*, Waltraute i *Götterdämmerung*, Kabanicha i *Katja Kabanova*, Cornelia i *Julius Cæsar*, Geschwitz i *Lulu*, Prins Orlofsky i *Flaggermusen*, Sextus i *Titus*, tittelrollene i *Carmen* og *Miss D*, Mescalina i *Le grand macabre* og Naboen i urfremføringen av Rolf Wallins *Elysium*. Høisæter er opptatt av å eksperimentere med musikkteatersjangeren og søke etter nye uttrykksformer,

som da hun sammen med Oslo Sinfonietta fremførte Salvatore Sciarrinos *Infinito nero* i 2014. Sammen med Magne Fremmerlid tok hun i 2016 avskjed som fast solist i Nasjonaloperaen med en konsentrert og intim versjon av Wagners *Nibelungenringen*.

SILJE MARIE AKER JOHNSEN – SOPRAN

Silje er utdannet ved Griegakademiet i Bergen, Universität der Kunste, Berlin, og har en mastergrad i klassisk sang fra Norges musikkhøgskole. Hun er for tiden stipendiat ved Operahøgskolen ved Kunsthøgskolen i Oslo. I sine studier og karriere har hun hatt stort fokus på samtidsmusikk i tillegg til det barokke og klassiske sangrepertoaret.

Hun har tolket roller som Io i *The Io Passion* av Harrison Birtwhistle med Berliner Kammeroper i Konzerthaus Berlin og den kvinnelige hovedrollen i *A Gentle Spirit* av John Tavener med samme kompani. Silje har opptrådt ved Nationaltheatret og har også arbeidet som danser ved The Polish Dance Theatre, der hun bl.a. danset i *Minus 2* av Ohad Naharin. Hun har hatt roller i dansemusikkstykker som *Thousand Rooms*, med koreografi av Gunhild Bjørnsgaard og musikk av Georges Aperghis. Silje har gjestet Den Norske Opera & Ballett i sceniske konserter som *Ørets teater* av Henrik Hellstenius og i kammeroperaen *Simon* av Gerhard Stabler og Femte Rad Produksjoner/DNO&B. Hun har sunget ved verdenspremiere på flere vokale musikkstykker og har deltatt på festivaler som solist, bl.a. Huddersfield Contemporary Music Festival, Die Donaueschinger Musiktage, Ultimafestivalen og Festspillene i Bergen. I 2013 ble Silje kåret til *Årets utøver* av Norsk Komponistforening.

DAGFINN ANDERSEN ————— TENOR

Dagfinn Andersen har sin utdannelse fra Norges musikkhøgskole og Operahøgskolen i Oslo. Han er en allsidig sanger som jobber med alt fra tidlig kirkemusikk til nyskrevet samtidsmusikk og opera. Dagfinn er både en ettertraktet solist og ensemblesanger, og har urfremført nyskrevet musikk av en rekke norske komponister. Dagfinn debuterte i 2012 med rollen som Snekker'n i den nyskrevne barneoperaen *Lillebror og Knerten* på Den Norske Opera & Ballett, i et samarbeid med Norges musikkhøgskole. I årene etter har han gjort roller som strekker seg fra Papageno i *Trylleflyten* til Feri Baci i *Czardasfyrstinnen*, Musiklehrer i *Ariadne auf Naxos* og Benjamin 2 i samtidsoperaen *Påske* av Gisle Kverndokk. Dagfinn har også vårt solist på tre CD-innspillinger produsert av Lawo Classics, deriblant en nyinnspilling av Edvard Griegs *Landkjending* (op. 31), med Luftforsvarets Musikkorps og Christiania Mannskor. Våren 2017 avsluttet Dagfinn sin mastergrad i opera ved Operahøgskolen i Oslo, med tittelrollen i operaen *Don Giovanni*.

HÅVARD STENSVOLD — BASSBARYTON

Håvard Stensvold studerte ved Musikkonservatoriet og ved Operaakademiet i Köbenhavn. Han har flere ganger gjestet Den Norske Opera & Ballett, i roller som Papageno i *Trylleflyten*, Guglielmo i *Così fan tutte*, Schaunard i *La bohème*, Masetto i *Don Giovanni*, Malatesta i *Don Pasquale*, Baryton i Cecilie Ores *Dead Beat Escapement* og hovedrollen i Knut Vaages *Khairos*. Ved det Kongelige Teater i Köbenhavn har han sunget Masetto i *Don Giovanni* og flere roller i Monteverdis *Poppeas kroning*. Han har sunget tittelrollen i

Don Giovanni ved Opera Krakow og i Trondheim, Polyphemos i Händels *Acis og Galatea* ved Innsbrucker Festwochen der alten Musik, Faraone i Fagos *Il Faraone Sommerso* i Spania, Italia, Polen og Østerrike, Purcells *The Indian Queen* i Brussel, og både Kommandanten og Masetto i *Don Giovanni* på Drottningholm i Stockholm. Som en av Norges ledende bass-barytoner synger han regelmessig med norske og internasjonale symfoniorkestre, og han har medvirket ved en rekke festivaler i Norge og Europa.

TONE KUMMERVOLD — MEZZOSOPRAN

«En varm og unik klang» – slik beskrives Tone Kummervolds stemme av hennes tidligere lærer og en av Norges mest kjente operasangere, Elizabeth Norberg-Schulz.

Kummervold debuterte ved Nasjonaloperaen i 2009 og ble fra sesongen 2012/2013 fast medlem av solistensemblet. Her har hun fylt roller i operarepertoarets klassikere, som Lola i *Cavalleria rusticana*, Suzuki i *Madama Butterfly*, Olga i *Eugene Onegin*, Mary i *Den flyvende hollender*, Niklausse i *Hoffmanns eventyr*, Flora i *La traviata*, Varvara i *Katja Kabanova* og Tredje dame i *Tryllefloyten* – men også utmerket seg i moderne verker, som Amando i *Le grand macabre*, Alun O. All i Knut Vaages opera *Khairos* og Pilegrimen i Kaija Saariahos *L'amour de loin*. Sesongen 14/15 sang hun tittelrollen i *Carmen* og Sonетка i *Lady Macbeth fra Mtsensk*. Sistnevnte rolle gjorde hun også sesongen 15/16. I tillegg sang hun mezzosopran-partiet i Verdis *Requiem*. Kummervold har gjort flere andre operaroller i inn- og utland, blant annet ved Steinvikholmen Musikkteater. Hun har også gitt konsertopptredener med Bergen Filhar-

moniske Orkester, Kringkastingsorkestret og Filarmonica Romana i Italia.

VIGDIS UNSGÅRD — SOPRAN

Vigdis Unsgård kommer fra Skatval, Nord-Trøndelag. Hun har sin Opera bachelorgrad fra Norges musikkhøgskole, og våren 2015 gjorde hun ferdig sin mastergrad i opera ved Kunsthøgskolen i Oslo. Vigdis startet sin karriere i 2012 som Lucie i Opera Trøndelags produksjon av *Olav Engelbrektsson*. Som frilanser har hun sunget roller som Susanna i *Figaros bryllup*, Papagena og Første dame i *Tryllefloyten*, Gianetta og Adina i *Elskovsdrikken*. I oktober 2013 debuterte hun på Den Norske Opera & Ballett som Op. S ved urfremføringen av *Ad Undas – Solaris Korrigert* av Øyvind Mæland. Vigdis var sesongene 2015/16 og 16/17 solistpraktikant ved Den Norske Opera & Ballett. Her har hun blant annet sunget Melanto i *Ulysses vender hjem*, Barbarina i *Figaros bryllup*, Frasquita i *Carmen* og Evrydike i *Orfeus og Evrydike*.

DNB

pwc

Statkraft

VOLVO

OBOS

THE ROYAL NORWEGIAN
ACADEMY OF SCIENCES
1814